

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **P., s. r. o., so sídlom v B.**, IČO: X., zastúpeného advokátskou kanceláriou F. P., s. r. o., so sídlom v B., IČO: X., proti povinnému **I. R., nar. X.**, bytom P., **o vymoženie pohľadávky 637,75 Eur s príslušenstvom**, vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. J. D. so sídlom Exekútorského úradu, Š. pod sp. zn. EX 383/2006, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 24. januára 2013, sp. zn. 43 CoE/374/2012-38, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Povinnému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Zvolen uznesením z 6. júna 2011, č. k. 11Er 2280/2006-21 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil, súdnemu exekútorovi JUDr. J. D. trovy exekúcie nepriznal a návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že daný exekučný titul, t. j. notársku zápisnicu nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul, a preto aj bez návrhu v súlade s ust. § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať. Súdnemu exekútorovi trovy exekúcie nepriznal, keď pre prípad zastavenia konania si trovy exekúcie neuplatnil. Z dôvodu, že exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil, súd nemohol poveriť vykonaním exekúcie iného exekútora, a preto návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol.

Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, napadnutým uznesením zo dňa 24. januára 2013, č. k. 43CoE/374/2012-38 návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol a uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

V odôvodnení poukázal na ustanovenie § 36 ods. 5 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), podľa ktorého exekučné konanie nemožno prerušiť s výnimkou, ak osobitný zákon neustanovuje inak, ktorým osobitným zákonom je zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, ako aj zák. č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom. Predbežné otázky, ktoré mal podľa názoru odvolateľa posúdiť Súdny dvor Európskej únie, považoval odvolací súd za irelevantné a nepodstatné, lebo v konaní nebolo aplikované právo Európskej únie, ani ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, upravené vo vnútroštátnom právnom poriadku, predovšetkým v ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Na tomto základe odvolací súd uzavrel, že v danom prípade nie je daný žiadny dôvod na prerušenie konania.

Proti výroku uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bol zamietnutý návrh na prerušenie konania, podal oprávnený odvolanie z dôvodu, že mu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.), zlej interpretácie § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a je nepreskúmateľné. Navrhol rozhodnutie odvolacieho súdu v uvedenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že odvolanie podal oprávnený, skúmal, či sú splnené procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže o podanom odvolaní konať.

Podľa § 103 O. s. p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní, i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako i na strane účastníkov konania), ktoré musia byť nevyhnutne splnené, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania. Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offo. Ak pri ich skúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 1 O. s. p.). Medzi tieto procesné podmienky nepochybne patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejedanie veci, vyplývajúca zo zákona.

Z podania oprávneného, či už z hľadiska formálneho (najmä označenia oprávneného prostriedku), ako i obsahového (predovšetkým citácie relevantných zákonných ustanovení, ako aj argumentácie dôvodov a vymedzenia toho, čo účastník žiada) možno bez pochybností vyvodit', že tento procesný úkon oprávneného v predmetnej veci, ktorým napadol uznesenie odvolacieho súdu, je odvolaním v zmysle § 201 a nasl. O. s. p.

Podľa § 201 veta prvá O. s. p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevylučuje.

Podľa § 9 ods. 1 O. s. p. na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa a/ v sporoch o vzájomné vyporiadanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 O. s. p.).

Podľa § 10 ods. 1 O. s. p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O. s. p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je funkčne príslušný rozhodovať iba o tých odvolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa; prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského súdu rozhodnutím súdu prvého stupňa, sú pritom zákonom taxatívne vymedzené (§ 9 ods. 2 O. s. p.).

V predmetnej veci rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí návrhu oprávneného na prerušenie konania, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím súdu odvolacieho, vydaného v rámci odvolacieho konania, počas ktorého odvolací súd môže vydávať viaceré rozhodnutia, avšak po začatí odvolacieho konania

v takom prípade vždy koná ako súd odvolací. Funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie podaného odvolania oprávneného preto nie je daná.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o odvolaní oprávneného proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 104 ods. 1 v spojení s § 211 ods. 2 O. s. p. zastavil bez toho, aby preskúmaval vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Z procesného hľadiska zastavenie konania zaviniť oprávnený, a preto mu vznikla povinnosť hradiť trovy odvolacieho konania povinnému (§ 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 2 O. s. p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 16. mája 2013

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová